Το κείμενο αυτό αποτελεί απλώς εργαλείο τεκμηρίωσης και δεν έχει καμία νομική ισχύ. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν φέρουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του. Τα αυθεντικά κείμενα των σχετικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των προοιμίων τους, είναι εκείνα που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι διαθέσιμα στο EUR-Lex. Αυτά τα επίσημα κείμενα είναι άμεσα προσβάσιμα μέσω των συνδέσμων που περιέχονται στο παρόν έγγραφο

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2012/2002 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 11ης Νοεμβρίου 2002

για την ίδρυση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(ΕΕ L 311 της 14.11.2002, σ. 3)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 661/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Μαΐου 2014	L 189	143	27.6.2014
►**M2**	Κανονισμός (ΕΕ) 2020/461 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαρτίου 2020	L 99	9	31.3.2020

Διορθώνεται από:

►**C1** Διορθωτικό ΕΕ L 260 της 11.10.2019, σ. 70 (661/2014)

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2012/2002 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 11ης Νοεμβρίου 2002

για την ίδρυση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Άρθρο 1

Ιδρύεται ένα Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποκαλούμενο στο εξής «ταμείο», το οποίο επιτρέπει στην Κοινότητα να αντιδρά με ταχύ, αποτελεσματικό και ευέλικτο τρόπο σε καταστάσεις επείγουσας ανάγκης, υπό τους όρους του παρόντος κανονισμού.

▼M2

Άρθρο 2

1. Κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους ή χώρας που συμμετέχει σε διαπραγματεύσεις προσχώρησης με την Ένωση, στο εξής «επιλέξιμο κράτος», μπορεί να κινητοποιηθεί ενίσχυση από το Ταμείο, όταν μία ή περισσότερες περιοχές του εν λόγω επιλέξιμου κράτους υφίστανται σοβαρές συνέπειες στις συνθήκες διαβίωσης, την ανθρώπινη υγεία, το φυσικό περιβάλλον ή την οικονομία από:

α) μείζονα ή περιφερειακή φυσική καταστροφή που έπληξε το έδαφος του εν λόγω επιλέξιμου κράτους ή γειτονικού επιλέξιμου κράτους ή

β) σοβαρή κατάσταση έκτακτης ανάγκης στον τομέα της δημόσιας υγείας που έχει εκδηλωθεί στο έδαφος του ίδιου επιλέξιμου κράτους.

Άμεση ζημία προκληθείσα ως άμεση συνέπεια φυσικής καταστροφής θεωρείται μέρος της ζημίας που προκαλεί η συγκεκριμένη φυσική καταστροφή.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «μείζων φυσική καταστροφή» νοείται κάθε φυσική καταστροφή που προκαλεί, σε επιλέξιμο κράτος, άμεση ζημία που εκτιμάται ότι υπερβαίνει το ποσό των 3 000 000 000 EUR σε τιμές του 2011 ή το 0,6 % του ΑΕΕ του εν λόγω κράτους.

2α. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «σοβαρή κατάσταση έκτακτης ανάγκης στον τομέα της δημόσιας υγείας» νοείται κάθε κίνδυνος που απειλεί τη ζωή ή άλλος σοβαρός κίνδυνος για την υγεία βιολογικής προέλευσης σε επιλέξιμο κράτος ο οποίος θέτει σε σοβαρό κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία και απαιτεί αποφασιστική δράση για την ανάσχεση της περαιτέρω εξάπλωσής του και ο οποίος, για την αντιμετώπιση της έκτακτης ανάγκης, καθιστά αναγκαία τη λήψη μέτρων που συνεπάγονται δημοσιονομική επιβάρυνση του επιλέξιμου κράτους η οποία εκτιμάται ότι υπερβαίνει το ποσό των 1 500 000 000 EUR σε τιμές του 2011 ή το 0,3 % του ΑΕΕ του εν λόγω κράτους.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «περιφερειακή φυσική καταστροφή» νοείται κάθε φυσική καταστροφή που προκαλεί άμεση ζημία σε μία περιοχή επιπέδου NUTS 2 σε επιλέξιμο κράτος και η οποία υπερβαίνει το 1,5 % του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕΠ) της εν λόγω περιοχής.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, όταν η οικεία περιοχή, η οποία έχει πληγεί από φυσική καταστροφή, είναι εξόχως απόκεντρη περιοχή κατά την έννοια του άρθρου 349 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως «περιφερειακή φυσική καταστροφή» νοείται κάθε φυσική καταστροφή που προκαλεί άμεση ζημία η οποία υπερβαίνει το 1 % του ΑΕΠ της οικείας περιοχής.

Όταν η φυσική καταστροφή αφορά διάφορες περιοχές επιπέδου NUTS 2, το ανώτατο όριο εφαρμόζεται στο μέσο ΑΕΠ των περιοχών αυτών, σταθμισμένο με βάση το μερίδιο της συνολικής ζημίας κάθε περιοχής.

▼M2

4. Ενίσχυση από το Ταμείο μπορεί επίσης να κινητοποιηθεί για οποιαδήποτε φυσική καταστροφή σε επιλέξιμο κράτος η οποία είναι επίσης μείζων φυσική καταστροφή σε γειτονικό επιλέξιμο κράτος.

5. Για τον σκοπό του παρόντος άρθρου, χρησιμοποιούνται εναρμονισμένα στατιστικά στοιχεία που παρέχονται από την Eurostat.

▼B

Άρθρο 3

▼M2

1. Η βοήθεια λαμβάνει τη μορφή οικονομικής ενίσχυσης από το Ταμείο. Για κάθε φυσική καταστροφή ή έκτακτη ανάγκη, χορηγείται μία μόνο οικονομική ενίσχυση σε επιλέξιμο κράτος.

2. Σκοπός του Ταμείου είναι να συμπληρώνει τις προσπάθειες των οικείων κρατών και να καλύπτει ένα μέρος των κρατικών δαπανών τους, προκειμένου να βοηθά το επιλέξιμο κράτος να προβαίνει, ανάλογα με το είδος της επιλέξιμης φυσικής καταστροφής ή έκτακτης ανάγκης, στις ακόλουθες ουσιώδεις ενέργειες έκτακτης ανάγκης και ανάκαμψης:

α) αποκατάσταση της λειτουργίας των υποδομών και του εξοπλισμού στους τομείς της ενέργειας, της ύδρευσης, της αποχέτευσης, των τηλεπικοινωνιών, των μεταφορών, της υγείας και της εκπαίδευσης·

β) εξασφάλιση προσωρινής στέγασης και χρηματοδότηση υπηρεσιών διάσωσης με σκοπό την κάλυψη των αναγκών του οικείου πληθυσμού·

γ) διασφάλιση των υποδομών πρόληψης και λήψη μέτρων για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς·

δ) καθαρισμός των πληγεισών από την καταστροφή περιοχών, συμπεριλαμβανομένων των φυσικών ζωνών, σύμφωνα με μεθόδους που σέβονται το οικοσύστημα, κατά περίπτωση, και άμεση αποκατάσταση των πληγεισών φυσικών ζωνών, προκειμένου να αποφευχθούν οι άμεσες επιπτώσεις από τη διάβρωση του εδάφους·

ε) λήψη μέτρων για την ταχεία παροχή βοήθειας, συμπεριλαμβανομένης της ιατρικής, στον πληθυσμό που πλήττεται από σοβαρή κατάσταση έκτακτης ανάγκης στον τομέα της δημόσιας υγείας και για την προστασία του πληθυσμού από τον κίνδυνο να πληγεί, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης, της παρακολούθησης ή του ελέγχου της εξάπλωσης νόσων, με την καταπολέμηση των σοβαρών κινδύνων για τη δημόσια υγεία ή τον μετριασμό των επιπτώσεών τους στη δημόσια υγεία.

Για τους σκοπούς του στοιχείου α) του πρώτου εδαφίου, ως «αποκατάσταση λειτουργίας» νοείται η επαναφορά των υποδομών και των εγκαταστάσεων στην κατάσταση υπό την οποία τελούσαν πριν από την επέλευση της φυσικής καταστροφής. Όταν η επαναφορά στην κατάσταση που ίσχυε πριν από τη φυσική καταστροφή δεν είναι νομικώς εφικτή ή οικονομικώς αιτιολογημένη ή όταν το κράτος δικαιούχος αποφασίζει να μετεγκαταστήσει ή να αναβαθμίσει τις πληγείσες υποδομές ή εγκαταστάσεις προκειμένου να ενισχύσει την ανθεκτικότητά του έναντι μελλοντικών φυσικών καταστροφών, το Ταμείο μπορεί να αναλάβει μέρος του κόστους της αποκατάστασης μόνο έως το εκτιμώμενο κόστος επαναφοράς στην πρότερη κατάσταση.

Το κόστος που υπερβαίνει το επίπεδο του κόστους που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο καλύπτεται από το κράτος δικαιούχο με ίδια κονδύλια ή, όπου είναι δυνατόν, με άλλα ενωσιακά κονδύλια.

▼M2

Για τους σκοπούς του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου, ως «προσωρινή στέγαση» νοείται η στέγαση που διαρκεί έως ότου τα σχετικά άτομα να είναι σε θέση να επιστρέψουν στις αρχικές οικίες τους μετά την επισκευή ή την ανακατασκευή τους.

▼M1

3. Οι πληρωμές του Ταμείου περιορίζονται στη χρηματοδότηση μέτρων αποκατάστασης μη ασφαλισμένης ζημίας και επιστρέφονται εάν, στη συνέχεια, το κόστος αποκατάστασης των ζημιών καλύπτεται από τρίτο σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4.

4. Ο φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) δεν αποτελεί επιλέξιμη δαπάνη ενέργειας, εκτός εάν δεν ανακτάται δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας για τον ΦΠΑ.

5. Η τεχνική υποστήριξη σε θέματα διαχείρισης, παρακολούθησης, ενημέρωσης και επικοινωνίας, διευθέτησης παραπόνων καθώς και ελέγχου και λογιστικού ελέγχου, δεν είναι επιλέξιμη για οικονομική ενίσχυση από το Ταμείο.

Οι δαπάνες που αφορούν την προετοιμασία και την εκτέλεση των ενεργειών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, συμπεριλαμβανομένου του κόστους της απαραίτητης τεχνικής εμπειρογνωμοσύνης, είναι επιλέξιμες ως μέρος του κόστους του έργου.

6. Σε περίπτωση που προκύπτει εισόδημα από τις ενέργειες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 με οικονομική ενίσχυση από το Ταμείο, η συνολική οικονομική ενίσχυση από το Ταμείο δεν υπερβαίνει τις συνολικές καθαρές δαπάνες για ενέργειες έκτακτης ανάγκης και ανάκαμψης που επιβαρύνουν το κράτος-δικαιούχο. Το κράτος δικαιούχος προβαίνει σε δήλωση για τον σκοπό αυτό στην έκθεση υλοποίησης της οικονομικής ενίσχυσης από το Ταμείο δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 3.

7. Την 1η Οκτωβρίου κάθε έτους θα πρέπει να παραμένει διαθέσιμο τουλάχιστον το ένα τέταρτο του ετήσιου ποσού του Ταμείου, προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες που θα προκύψουν μέχρι το τέλος του έτους.

▼B

Άρθρο 4

▼M1

1. Το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο εντός δώδεκα εβδομάδων μετά την πρώτη επέλευση ζημίας λόγω φυσικής καταστροφής, οι υπεύθυνες εθνικές αρχές, στο επιλέξιμο κράτος, μπορούν να υποβάλουν αίτηση οικονομικής ενίσχυσης από το Ταμείο στην Επιτροπή, παρέχοντας, τουλάχιστον, κάθε διαθέσιμη πληροφορία ως προς:

▼C1

α) τη συνολική άμεση ζημία που προκάλεσε η φυσική καταστροφή και τις συνέπειές της για τον πληθυσμό, την οικονομία και το περιβάλλον που έπληξε·

▼M1

β) το εκτιμώμενο κόστος των ενεργειών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2·

γ) τυχόν άλλες πηγές ενωσιακής χρηματοδότησης·

δ) τυχόν άλλες εθνικές ή διεθνείς πηγές χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένης της δημόσιας και ιδιωτικής ασφαλιστικής κάλυψης, που μπορούν να συμβάλλουν στο κόστος αποκατάστασης των ζημιών·

ε) σύντομη περιγραφή της εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας για την πρόληψη και τη διαχείριση κινδύνου φυσικών καταστροφών σε σχέση με τη φύση της φυσικής καταστροφής.

▼**M1**

1α. Σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, οι αρμόδιες εθνικές αρχές μπορούν να υποβάλλουν πρόσθετες πληροφορίες, παρελθούσας της αναφερόμενης στην παράγραφο 1 προθεσμίας, προκειμένου να ολοκληρώσουν ή να επικαιροποιήσουν την αίτησή τους.

1β. Η Επιτροπή καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την αποτελεσματική πρόσβαση στο Ταμείο και την αποτελεσματική αξιοποίησή του. Οι κατευθυντήριες γραμμές καταρτίζονται έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2014 και παρέχουν λεπτομερείς πληροφορίες ως προς τις διαδικασίες σύνταξης της αίτησης, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων υποβολής πληροφοριών στην Επιτροπή. Οι κατευθυντήριες γραμμές δημοσιοποιούνται στις δικτυακές θέσεις των αρμόδιων Γενικών Διευθύνσεων της Επιτροπής και η Επιτροπή διασφαλίζει την ευρεία διάδοσή τους σε επιλέξιμα κράτη.

1γ. Σε περίπτωση προοδευτικά εξελισσόμενης φυσικής καταστροφής, η προθεσμία υποβολής αίτησης των δώδεκα εβδομάδων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ξεκινά από την ημερομηνία κατά την οποία οι δημόσιες αρχές του επιλέξιμου κράτους αναλαμβάνουν επισήμως δράση για πρώτη φορά κατά των επιπτώσεων της φυσικής καταστροφής ή από την ημερομηνία κατά την οποία κηρύσσουν κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

2. Βάσει των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και τυχόν διευκρινίσεων που παρέχει το επιλέξιμο κράτος, η Επιτροπή αξιολογεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις κινητοποίησης του Ταμείου και προσδιορίζει το ποσό της ενδεχόμενης οικονομικής ενίσχυσης από το Ταμείο, το συντομότερο δυνατόν, και, το αργότερο, εντός έξι εβδομάδων από την παραλαβή της αίτησης, ξεκινώντας από την ημερομηνία παραλαβής της πλήρους αίτησης και εξαιρουμένου του χρόνου που απαιτείται για μετάφραση, στο πλαίσιο των διαθέσιμων δημοσιονομικών πόρων.

Αν η Επιτροπή αποφασίσει σχετικά με οικονομική ενίσχυση από το Ταμείο βάσει αίτησης που έλαβε μετά τις 28 Ιουνίου 2014 για φυσική καταστροφή που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, δύναται να απορρίψει νέα αίτηση οικονομικής ενίσχυσης για φυσική καταστροφή της ίδιας φύσης ή να μειώσει το ποσό που πρόκειται να διατεθεί, όταν για το κράτος μέλος έχει κινηθεί διαδικασία επί παραβάσει και το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει εκδώσει οριστική απόφαση ότι το οικείο κράτος μέλος δεν εφήρμοσε ορθά την ενωσιακή νομοθεσία για την πρόληψη και τη διαχείριση κινδύνου καταστροφών που είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη φύση της εκδηλωθείσας φυσικής καταστροφής.

Η Επιτροπή επεξεργάζεται με ισότιμο τρόπο όλες τις αιτήσεις για οικονομική ενίσχυση από το Ταμείο.

3. Όταν η Επιτροπή καταλήξει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την καταβολή οικονομικής ενίσχυσης από το Ταμείο, υποβάλλει, χωρίς καθυστέρηση, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τις αναγκαίες προτάσεις για την κινητοποίηση του Ταμείου και την έγκριση των αντίστοιχων πιστώσεων. Οι προτάσεις αυτές περιλαμβάνουν:

α) όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες, όπως αναφέρονται στην παράγραφο 1·

β) όλες τις άλλες σχετικές πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή·

γ) απόδειξη ότι πληρούνται οι όροι του άρθρου 2· και

δ) αιτιολόγηση των προτεινόμενων ποσών.

Η απόφαση για την κινητοποίηση του Ταμείου λαμβάνεται από κοινού από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μόλις αυτό είναι δυνατό μετά την υποβολή της πρότασης από την Επιτροπή.

▼M1

Η Επιτροπή, αφενός, και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αφετέρου, καταβάλλουν κάθε προσπάθεια προκειμένου να ελαχιστοποιήσουν τον απαιτούμενο χρόνο για την κινητοποίηση του Ταμείου.

4. Μόλις διατεθούν οι πιστώσεις από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, η Επιτροπή εκδίδει απόφαση, μέσω εκτελεστικής πράξης, για τη χορήγηση της οικονομικής ενίσχυσης από το Ταμείο και καταβάλλει αμέσως την εν λόγω οικονομική ενίσχυση σε μία μόνο δόση στο κράτος δικαιούχο. Εάν έχει καταβληθεί προκαταβολή δυνάμει του άρθρου 4α, καταβάλλεται μόνο το υπόλοιπο.

5. Η περίοδος επιλεξιμότητας των δαπανών αρχίζει την ημερομηνία της πρώτης επέλευσης ζημίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Σε περίπτωση προοδευτικά εξελισσόμενης φυσικής καταστροφής, η περίοδος επιλεξιμότητας των δαπανών αρχίζει την ημερομηνία που οι αρμόδιες αρχές του επιλέξιμου κράτους αναλαμβάνουν για πρώτη φορά δράση ή από την ημερομηνία που κηρύσσουν κατάσταση έκτακτης ανάγκης, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1γ.

Άρθρο 4α

1. Κατά την υποβολή αίτησης στην Επιτροπή για οικονομική ενίσχυση από το Ταμείο, ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει την πληρωμή προκαταβολής. Η Επιτροπή αξιολογεί προκαταβολικά αν η αίτηση πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 και επαληθεύει αν υπάρχουν διαθέσιμοι δημοσιονομικοί πόροι. Σε περίπτωση που πληρούνται οι προϋποθέσεις και υπάρχουν επαρκείς πόροι, η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει απόφαση, μέσω εκτελεστικής πράξης, για τη χορήγηση προκαταβολής και να την καταβάλει χωρίς καθυστέρηση, προτού ληφθεί η αναφερόμενη στο άρθρο 4 παράγραφος 4 απόφαση. Η πληρωμή της προκαταβολής γίνεται υπό την επιφύλαξη της οριστικής απόφασης για την κινητοποίηση του Ταμείου.

▼M2

2. Το ποσό της προκαταβολής δεν υπερβαίνει το 25 % του ποσού της αναμενόμενης οικονομικής ενίσχυσης και, σε καμία περίπτωση, δεν υπερβαίνει τα 100 000 000 EUR. Μόλις προσδιοριστεί το οριστικό ποσό της οικονομικής ενίσχυσης, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη το ποσό της προκαταβολής πριν από την καταβολή του υπολοίπου της οικονομικής ενίσχυσης. Η Επιτροπή ανακτά τυχόν αχρεωστήτως καταβληθείσες προκαταβολές.

▼M1

3. Οιαδήποτε επιστροφή η οποία οφείλεται στο γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης πραγματοποιείται πριν από την ημερομηνία οφειλής που αναφέρεται στο ένταλμα είσπραξης το οποίο συντάσσεται σύμφωνα με το άρθρο 78 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1]. Η ημερομηνία οφειλής είναι η τελευταία ημέρα του δεύτερου μήνα από την έκδοση του εντάλματος.

4. Κατά την έγκριση του σχεδίου γενικού προϋπολογισμού της Ένωσης για συγκεκριμένο οικονομικό έτος, η Επιτροπή, όπου απαιτείται για τη διασφάλιση της έγκαιρης διαθεσιμότητας των δημοσιονομικών πόρων, προτείνει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο να κινητοποιηθεί το Ταμείο για ποσό που δεν υπερβαίνει τα 50 000 000 EUR για την πληρωμή προκαταβολών και προτείνει να εγγραφούν οι οικείες πιστώσεις στο γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης.

[1] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298 της 26.10.2012, σ. 1).

▼**M1**

Οι δημοσιονομικές διευθετήσεις συμφωνούν με τα ανώτατα όρια που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1311/2013 του Συμβουλίου [1].

Άρθρο 5

1. Η εκτελεστική πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 4 περιέχει στο παράρτημά της λεπτομερείς διατάξεις για την υλοποίηση της οικονομικής ενίσχυσης από το Ταμείο.

Οι διατάξεις αυτές περιγράφουν ιδίως το είδος και τον τόπο διεξαγωγής των ενεργειών που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο κατόπιν πρότασης του επιλέξιμου κράτους.

2. Πριν από την καταβολή της οικονομικής ενίσχυσης από το Ταμείο σε επιλέξιμο κράτος που δεν είναι κράτος μέλος, η Επιτροπή συνάπτει συμφωνία ανάθεσης με το εν λόγω κράτος, στην οποία ορίζονται οι λεπτομερείς διατάξεις για την υλοποίηση της οικονομικής ενίσχυσης από το Ταμείο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 και τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1268/2012 της Επιτροπής [2], καθώς και με τις υποχρεώσεις σχετικά με την πρόληψη και τη διαχείριση κινδύνου φυσικών καταστροφών.

3. Η ευθύνη για την επιλογή των επιμέρους ενεργειών και την υλοποίηση της οικονομικής ενίσχυσης από το Ταμείο βαρύνει το κράτος δικαιούχο σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ιδίως το άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 3, την εκτελεστική πράξη που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 για τη χορήγηση της ενίσχυσης από το Ταμείο και, κατά περίπτωση, τη συμφωνία ανάθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

4. Η οικονομική ενίσχυση από το Ταμείο προς κράτος μέλος υλοποιείται εντός του πλαισίου της επιμεριζόμενης διαχείρισης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012. Η οικονομική ενίσχυση από το Ταμείο προς επιλέξιμο κράτος το οποίο δεν είναι κράτος μέλος υλοποιείται υπό καθεστώς έμμεσης διαχείρισης σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό.

5. Με την επιφύλαξη της ευθύνης της Επιτροπής για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού της Ένωσης, τα κράτη δικαιούχοι αναλαμβάνουν την ευθύνη για τη διαχείριση των ενεργειών που στηρίζονται από το Ταμείο, καθώς και για τον οικονομικό έλεγχο των ενεργειών. Τα λαμβανόμενα μέτρα περιλαμβάνουν τα εξής:

α) εξακρίβωση της δημιουργίας και εφαρμογής των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική και ορθή χρησιμοποίηση των κονδυλίων της Ένωσης, σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης·

β) εξακρίβωση του εάν οι χρηματοδοτηθείσες ενέργειες υλοποιήθηκαν καταλλήλως·

γ) εξασφάλιση ότι οι καλυφθείσες δαπάνες βασίζονται σε επαληθεύσιμα δικαιολογητικά και ότι είναι ορθές και κανονικές·

δ) πρόληψη, εντοπισμό και διόρθωση παρατυπιών και ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών μαζί με τους τόκους υπερημερίας, εφόσον απαιτείται. Κοινοποιούν στην Επιτροπή τυχόν παρατυπίες και την τηρούν ενήμερη για την πρόοδο των διοικητικών και νομικών διαδικασιών.

---

[1] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1311/2013 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 2013, για τον καθορισμό του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου για την περίοδο 2014-2020 (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 884).

[2] Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ L 362 της 31.12.2012, σ. 1).

▼M1

6. Τα κράτη δικαιούχοι ορίζουν τους οργανισμούς που ευθύνονται για τη διαχείριση και τον έλεγχο των ενεργειών που στηρίζει το Ταμείο σύμφωνα με τα άρθρα 59 και 60 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012. Ενεργώντας ούτως, λαμβάνουν υπόψη κριτήρια που αφορούν το εσωτερικό περιβάλλον, τις δραστηριότητες ελέγχου, την ενημέρωση και την επικοινωνία, καθώς και την παρακολούθηση. Τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν τους οργανισμούς που έχουν ήδη ορισθεί βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]).

Οι εν λόγω ορισθέντες οργανισμοί παρέχουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 59 παράγραφος 5 ή στο άρθρο 60 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012, για το σύνολο της περιόδου υλοποίησης, όταν υποβάλλουν την έκθεση και τη δήλωση που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού.

7. Το κράτος δικαιούχος προβαίνει στις απαιτούμενες δημοσιονομικές διορθώσεις, όταν βεβαιώνεται μια παρατυπία. Οι διορθώσεις του κράτους δικαιούχου συνίστανται στην ακύρωση του συνόλου ή μέρους της οικονομικής ενίσχυσης του Ταμείου. Το κράτος δικαιούχος ανακτά τυχόν ποσά που απώλεσε εξαιτίας παρατυπίας που εντοπίστηκε.

8. Με την επιφύλαξη των εξουσιών του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή των ελέγχων που διενεργεί το κράτος δικαιούχος σύμφωνα με τις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, η Επιτροπή μπορεί να διενεργεί επιτόπιους ελέγχους επί των ενεργειών που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο. Η Επιτροπή ενημερώνει το κράτος δικαιούχο που υπέβαλε την αίτηση, ώστε να της παράσχει κάθε αναγκαία βοήθεια. Στους ελέγχους αυτούς μπορούν να συμμετέχουν μόνιμοι ή άλλοι υπάλληλοι του οικείου κράτους μέλους.

9. Το κράτος δικαιούχος εξασφαλίζει ότι όλα τα δικαιολογητικά για τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν παραμένουν στη διάθεση της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί τρία έτη μετά το κλείσιμο της ενίσχυσης από το Ταμείο.

Άρθρο 6

1. Το κράτος δικαιούχος ευθύνεται για τον συντονισμό της οικονομικής ενίσχυσης του Ταμείου για τις ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο 3, αφενός, με τη συνδρομή από τα Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και, αφετέρου, με άλλα ενωσιακά χρηματοδοτικά μέσα.

2. Το κράτος δικαιούχος εξασφαλίζει ότι οι δαπάνες που επιστράφηκαν βάσει του παρόντος κανονισμού δεν επιστρέφονται μέσω άλλων ενωσιακών χρηματοδοτικών μέσων, ιδίως μέσω μέσων της πολιτικής συνοχής, της γεωργικής ή της αλιευτικής πολιτικής.

3. Οι ζημίες που αποκαθίστανται βάσει ενωσιακών ή διεθνών μέσων σχετικά με την παροχή αποζημίωσης για ειδική ζημία, δεν είναι επιλέξιμες για ενίσχυση από το Ταμείο για τον ίδιο σκοπό.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 320).

▼**M1**

Άρθρο 7

Οι ενέργειες που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο συνάδουν με τις διατάξεις της Συνθήκης και με τα μέσα που έχουν θεσπισθεί βάσει αυτής, με τις πολιτικές και τα μέτρα της Ένωσης, ιδίως στους τομείς της δημοσιονομικής διαχείρισης, των δημόσιων συμβάσεων, της περιβαλλοντικής προστασίας, της πρόληψης και της διαχείρισης κινδύνου φυσικών καταστροφών, της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, συμπεριλαμβανομένων, όπου ενδείκνυται, μεθόδων που σέβονται το οικοσύστημα, καθώς και με τα μέσα προενταξιακής βοήθειας. Κατά περίπτωση, οι ενέργειες που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο συμβάλλουν στους στόχους της Ένωσης σε αυτούς τους τομείς.

Άρθρο 8

1. Η οικονομική ενίσχυση από το Ταμείο χρησιμοποιείται εντός δεκαοκτώ μηνών από την ημερομηνία εκταμίευσης του πλήρους ποσού της ενίσχυσης από την Επιτροπή. Το μέρος της οικονομικής ενίσχυσης που παραμένει αχρησιμοποίητο εντός της προθεσμίας αυτής ή που διαπιστώνεται ότι χρησιμοποιήθηκε για μη επιλέξιμες ενέργειες, επιστρέφεται από το κράτος δικαιούχο στην Επιτροπή.

2. Τα κράτη δικαιούχοι διεκδικούν κάθε δυνατή αποζημίωση από τρίτους.

▼**M2**

3. Το αργότερο έξι μήνες μετά την εκπνοή της δεκαοκτάμηνης περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το κράτος δικαιούχος υποβάλλει έκθεση σχετικά με την υλοποίηση της οικονομικής ενίσχυσης από το Ταμείο σε συνδυασμό με δήλωση που δικαιολογεί τις δαπάνες και αναφέρει κάθε άλλη πηγή χρηματοδότησης που έλαβε για τις σχετικές ενέργειες, συμπεριλαμβανομένων των ασφαλιστικών διακανονισμών και των αποζημιώσεων από τρίτους.

Η έκθεση υλοποίησης αναφέρει λεπτομερώς, ανάλογα με τη φύση της επιλέξιμης καταστροφής ή έκτακτης ανάγκης, τα εξής:

α) τα προληπτικά μέτρα που ελήφθησαν ή προτάθηκαν από το κράτος δικαιούχο για να περιοριστούν μελλοντικές ζημίες και να αποφευχθεί, στο μέτρο του δυνατού, η επανάληψη παρόμοιων φυσικών καταστροφών ή καταστάσεων έκτακτης ανάγκης στον τομέα της δημόσιας υγείας, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης των Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων για τον συγκεκριμένο σκοπό·

β) την πρόοδο στην εφαρμογή της σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας για την πρόληψη και τη διαχείριση του κινδύνου καταστροφών·

γ) την εμπειρία που αποκτήθηκε από την καταστροφή ή την έκτακτη ανάγκη, καθώς και τα μέτρα που ελήφθησαν ή προτάθηκαν για να εξασφαλιστεί η προστασία του περιβάλλοντος και η ανθεκτικότητα στην κλιματική αλλαγή, τις φυσικές καταστροφές και τις καταστάσεις έκτακτης ανάγκης στον τομέα της δημόσιας υγείας· και

δ) τυχόν άλλες σχετικές πληροφορίες για μέτρα πρόληψης και μετριασμού που έχουν ληφθεί με βάση το είδος της φυσικής καταστροφής ή της κατάστασης έκτακτης ανάγκης στον τομέα της δημόσιας υγείας.

Η έκθεση υλοποίησης συνοδεύεται από γνώμη ανεξάρτητου ελεγκτικού οργάνου, η οποία καταρτίζεται σύμφωνα με διεθνώς αποδεκτά πρότυπα ελέγχου και στην οποία εκτίθεται έαν η δήλωση αιτιολόγησης των δαπανών αποτυπώνει την πραγματική και ακριβή εικόνα της κατάστασης και εάν η οικονομική ενίσχυση από το Ταμείο είναι νόμιμη και κανονική, σύμφωνα με τα άρθρα 59 παράγραφος 5 και 60 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012.

▼M2

Κατά το πέρας της διαδικασίας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, η Επιτροπή προχωρεί στο κλείσιμο της ενίσχυσης του Ταμείου.

▼M1

4. Στην περίπτωση που το κόστος αποκατάστασης των ζημιών καλύπτεται μεταγενέστερα από τρίτους, η Επιτροπή ζητά από το κράτος δικαιούχο να επιστρέψει το αντίστοιχο ποσό από την οικονομική ενίσχυση του Ταμείου.

Άρθρο 9

Οι αιτήσεις οικονομικής ενίσχυσης από το Ταμείο και η εκτελεστική πράξη που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 4, καθώς και η συμφωνία ανάθεσης, οι εκθέσεις και κάθε άλλο συναφές έγγραφο περιέχουν όλα τα ποσά σε ευρώ.

Τα ποσά των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν σε εθνικά νομίσματα μετατρέπονται σε ευρώ σύμφωνα με τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που δημοσιεύονται στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* την ημέρα κατά την οποία εκδίδεται η σχετική εκτελεστική πράξη από την Επιτροπή. Σε περίπτωση που στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* δεν δημοσιεύονται συναλλαγματικές ισοτιμίες για την ημέρα κατά την οποία εκδίδεται η σχετική εκτελεστική πράξη από την Επιτροπή, η μετατροπή γίνεται με βάση τον μέσο όρο των μηνιαίων λογιστικών ισοτιμιών που καθορίζει η Επιτροπή, όπως υπολογίζεται για τη συγκεκριμένη περίοδο. Η ενιαία αυτή συναλλαγματική ισοτιμία χρησιμοποιείται καθ' όλη την υλοποίηση της οικονομικής ενίσχυσης από το Ταμείο και ως βάση για την τελική έκθεση υλοποίησης και τη δήλωση εκτέλεσης καθώς και για τα στοιχεία που απαιτούνται για την οικονομική ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 5 ή το άρθρο 60 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012.

▼B

Άρθρο 10

1. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και εάν οι εναπομένοντες διαθέσιμοι χρηματοδοτικοί πόροι του ταμείου για το έτος της καταστροφής δεν επαρκούν για την κάλυψη του ποσού της ενίσχυσης, το οποίο κρίνεται αναγκαίο από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, η Επιτροπή μπορεί να προτείνει να χρηματοδοτηθεί η διαφορά μέσω του ταμείου του επομένου έτους. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να τηρείται το ετήσιο ανώτατο όριο προϋπολογισμού του ταμείου για το έτος της καταστροφής και το επόμενο έτος.

▼M1

2. Σε περίπτωση σημαντικά χαμηλότερης εκτίμησης της ζημίας, βάσει νέων στοιχείων, το κράτος δικαιούχος επιστρέφει το αντίστοιχο ποσό της οικονομικής ενίσχυσης από το Ταμείο στην Επιτροπή.

Άρθρο 11

1. Κατά την υλοποίηση ενεργειών που χρηματοδοτούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσει την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, με την εφαρμογή προληπτικών μέτρων κατά της απάτης, της διαφθοράς και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας, με τη διενέργεια αποτελεσματικών ελέγχων και με την ανάκτηση, σε περίπτωση που διαπιστωθούν παρατυπίες, των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, καθώς επίσης, οσάκις κρίνεται σκόπιμο, με την επιβολή αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών διοικητικών και οικονομικών κυρώσεων.

▼M1

2. Η Επιτροπή ή οι αντιπρόσωποί της και το Ελεγκτικό Συνέδριο έχουν την εξουσία να διενεργούν λογιστικούς ελέγχους, βάσει δικαιολογητικών και επιτόπιων ελέγχων, σε όλους τους δικαιούχους χρηματοδότησης, τους εργολάβους και τους υπεργολάβους που έχουν λάβει ενωσιακά κονδύλια βάσει του παρόντος κανονισμού.

3. Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) δύναται να διενεργεί έρευνες, συμπεριλαμβανομένων επιτόπιων ελέγχων και επιθεωρήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις και τις διαδικασίες του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1] και του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου [2], για να διαπιστώσει εάν έχει διαπραχθεί απάτη, δωροδοκία ή άλλη παράνομη δραστηριότητα που επηρεάζει τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης όσον αφορά σύμβαση σχετικά με χρηματοδότηση της Ένωσης.

4. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1, 2 και 3, οι συμφωνίες ανάθεσης με τρίτες χώρες, οι συμβάσεις και οι αποφάσεις χορήγησης οικονομικής συνδρομής από το Ταμείο που απορρέουν από την υλοποίηση του παρόντος κανονισμού περιέχουν διατάξεις που εξουσιοδοτούν ρητά το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο και την OLAF να διενεργούν παρόμοιους ελέγχους και έρευνες, σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους.

▼B

Άρθρο 12

Πριν από την 1η Ιουλίου, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για τις δραστηριότητες του ταμείου, το προηγούμενο έτος. Η έκθεση αυτή περιέχει ιδίως πληροφορίες σχετικά με τα άρθρα 3, 4 και 8.

▼M1

▼B

Άρθρο 15

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

---

[1] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ L 248 της 18.9.2013, σ. 1).

[2] Κανονισμός (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες (ΕΕ L 292 της 15.11.1996, σ. 2).